

РЕШЕНИЕ

№ 1862

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **11845** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение №4623 от 16.10.2023 г., постановено по н.а.х. дело №9093/2023 г., по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 104-ти състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) №23-4332-010367 от 08.06.2023 г., издадено от началника група, на отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което на основание чл.174, ал.3, пр.1 Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на Н. А. А. е наложена кумулативна санкция: „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл.174, ал.3, пр.1 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от Н. А. А., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са за допуснати съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, аргументирани с доводи,

че при извършване на проверката служителите на ОПП-СДВР не са осигурили тълковник, който да му разясни какви са конкретните задължения на водача, при извършване на проверката. В тази връзка сочи, че в резултат на установената му глухота разбира само по-прости, разговорни. Ако може да прочете дадените му писмени указания и разпореждания, когато има сложни термини или правен език не разбира значението им.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява, въпреки осигуреният му от съда тълковник.

Ответникът по касационната жалба също не изпраща представител.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 27.05.2023 г. около 10:37 часа в [населено място], Н. А. управлявал МПС марка „О. А.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Движейки се по [улица], с посока на движение от [улица], към [улица], водачът бил спрял за проверка от служители на ОПП- СДВР. Поради затруднена речева комуникация, екипът на ОПП-СДВР писмено обяснил на А., че следва да бъде изпробван с техническо средство за установяване употребата на алкохол „Алкотест Дрегер“ 7510 с фабр. №ARPM-3095. В хода на проверката касаторът отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол. Издаден е талон за медицинско изследване (Т.) за УМБАЛ „Св. А.“, с №0176613 връчен му в 11:00 часа на 27.05.2023 г., със срок на явяване в УМБАЛ „Св. А.“ (Окръжна болница) до 40 минути на същата дата.

За констатираното нарушение, С. С. - мл. автоконтрольор съставил против А. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) бланков №

962633/27.05.2023 г. за нарушение по чл.174, ал.3 ЗДвП. АУАН е връчен на А., който саморъчно е положил подпис.

Въз основа на така съставения АУАН, началникът на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР издал НП №23-4332-010367 от 08.06.2023 г., с което на основание чл.53 ЗАНН и чл.174, ал.3, пр.1 ЗДвП на Н. А. А. е наложена кумулативна санкция: „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл.174, ал.3, пр.1 ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства-свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение. Наличната доказателствена маса, е била достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на А.. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН, действително не е обвързваща за съда, в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства, не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

За осъществяване на административнонаказателния състав по чл.174 ал.3 от ЗДвП, е необходимо водачът да откаже да бъде изпробван за употреба на алкохол едновременно и по двата посочени в чл.174, ал.3 от ЗДвП начина, подробно регламентирани в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване

концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Тези два релевантни отказа са обективирани, посочени и приети за доказани от въззивната инстанция: както отказът да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство - посочено в АУАН, конкретизирано като тип и номер, така и отказът за даване на проба кръв, което е неизпълнение на предписание за медицинско изследване (по смисъла на чл.174 ал.3 от ЗДвП), на концентрацията на алкохол в кръвта на касатора.

Установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП, предмет на административно-наказателното обвинение. Касаторът е управлявал МПС и към момента на поканата да бъде проверен с техническо средство за употреба на алкохол, същият е притежавал качеството „водач на МПС“. А. е поканен да бъде изпробван за употреба с техническо средство, но е отказал. Не е изпълнил и предписанието за медицинско изследване на концентрация на алкохол в кръвта му, като не се е явил в лечебното заведение за даване на кръвна проба.

За извършеното нарушение е наложено предвиденото за него кумулативно определено административно наказание и във фиксирания от закона размер - „глоба“, в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

Неоснователно е възражението на касатора, че е нарушено правото му на защита в административнонаказателното производство, поради неосигуряване на преводач от жестомимичен език. Нарушението не е съществено, защото не е възпрепятствало упражняването на правото на защита, тъй като самият касатор пояснява, че е грамотен и може да чете. Както е изяснено от СРС и потвърдено чрез представените по делото доказателства, А. е издържал успешно практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС от категория „В“ на 06.07.2005 г. в [населено място], пред ИА „АА“. Нелогично и недостоверно е касаторът да е разбирал указанията по време на провеждане на практическия изпит за правоспособност, но да не е разбрал указанията на служителите от отдел ОПП-СДВР по време на процесната проверка, при условие, че не твърди да е настъпила промяна в състоянието му във времето; като правоспособен водач да не знае как изглежда дрегер и за какво служи, след като му подаден от проверяващите служители; да не е разбрал

писмения текст в предоставения му Т.. Обективните данни по делото сами по себе си опровергават твърденията на касатора- подадените от А. въззивна и касационна жалби изхождат от лично от него. В тях няма данни и не се твърди да са изготвени от друго лице, а А. само да ги е подписал, което пък опровергава твърденията му, че разбира писмено „единствено по-прости, ежедневни, разговорни думи“.

С оглед на изложеното съдът обуславя извод, че твърденията на касатора представляват негова голословна защитна версия. Като е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения, ограничаващи правото на защита на А. и че нарушението, предмет на НП е доказано по несъмнен начин от обективна и субективна страна, за което му наложено предвиденото в закона кумулативно определено наказание, СРС е постановил правилно решение, което се оставя в сила

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4623 от 16.10.2023 г., постановено по н.а.х. дело №9093/2023 г., по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.